

Преюдициален въпрос

В случая има ли правило, подлежащо на нотифициране съгласно член 8, параграф 1 във връзка с член 1, параграф 1, точки 2, 5 и 11 от Директива 98/34/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 година за изменение на Директива 98/34/ЕО относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила, като се има предвид следното:

- а) приет е Закон за изменение на lov om visse spil, lotterier og væddemål (Закон за някои игри, лотарии и залагания), с който следва да се въведе разпоредба, предвиждаща наказателна отговорност в частност за всеки, който умишлено или поради груба небрежност „предлага хазартни игри, лотарии или залагания в Дания, без да притежава разрешение по член 1“, както и за всеки, който умишлено или поради груба небрежност „рекламира хазартни игри, лотарии или залагания, които не са обхванати от разрешението по член 1“, и
- б) мотивите към проекта на Закона за изменение показват, че целта на горепосочените криминализиращи разпоредби е да се уточни или въведе забрана за предлагането на пряко насочени към датския пазар онлайн игри от дружества за хазартни игри извън Дания, като, наред с другото, се забрани рекламирането по-конкретно на игри, предлагани онлайн от дружества извън Дания, доколкото видно от същите мотиви, няма съмнение, че съгласно разпоредбите преди измененията съответната дейност на дружество за хазартни игри извън Дания е незаконна, ако същото използва канали за продажба, при които свързаните с игрите устройства физически се продават на територията на Дания; повече спорове обаче повдига въпросът дали хазартните игри, които не са с произход от Дания, но са предназначени за участници в Дания, макар физически да се намират извън нейната територия, също са обхванати от тези разпоредби; следователно е необходимо да се изясни дали този начин на провеждане на хазартни игри попада в обхвата на посочените разпоредби. От мотивите личи още, че се предлага въвеждането на забрана за рекламиране на хазартни игри, лотарии и залагания, за които не е налице разрешение по този закон, и че изменението е в съответствие с действащата понастоящем забрана по член 12, параграф 3 от hestevæddeløbsloven (Закон за залаганията на конни надбягвания), но представлява уточнение на член 10, параграф 4 от (понастоящем отменения) Tips- og lottoloven (Закон за залаганията и лотариите). Освен това съгласно мотивите целта на забраната е да се защитят доставчиците на хазартни игри, притежавали разрешение от датските власти, от конкуренцията на дружества, които нямат такова разрешение и следователно не могат правомерно да предлагат хазартни игри в Дания или да осъществяват посредничество във връзка с тях.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207.

Жалба, подадена на 10 май 2016 г. от Nagel International AG и др. срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 29 февруари 2016 г. по дело T-254/12, Nagel International AG и др./ Европейска комисия

(Дело C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (представители: U. Denzel, C. von Köckritz и C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да бъде отменено решението на Общия съд (девети състав) от 29 февруари 2016 г. по дело T-254/12,

- на основание на член 263, параграф 4 ДФЕС да бъде отменен член 1, параграфи 1 и 2, член 2 и член 3 от Решение на Комисията от 28 май 2012 г., C(2012) 1959 окончателен (преписка COMP/39462 – Спедиторски услуги), в частта им, в която се отнасят до жалбоподателите;
- да бъдат отменени или значително намалени наложените на жалбоподателите с горепосоченото решение глоби;
- да бъде осъдена Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите, направени във връзка с производството пред Общия съд и пред Съда.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват пет основания:

Първо, Общият съд допуска грешка в прилагането на правото, като приема, че поведението на NES и на AMS нарушавало член 101 ДФЕС. Член 101 ДФЕС не бил приложим към това поведение, тъй като то не било в състояние да засегне търговията между държавите.

Второ, била допусната грешка при изчисляването наложените на жалбоподателите глоби. Било установено наличието на поведение, нарушаващо правото относно картелите, що се отнася до отделни такси („fees“ или „surcharges“). В това отношение Общият съд следвало да изчисли налаганата глоба единствено с оглед на реализирания оборот чрез събиране на съответните такси. Общият съд не взел предвид обстоятелството, че чрез включването на допълнителни обороти (по-специално на реализираните обороти от таксите за превоз на товари) при изчисляването на глобите, Комисията нарушила точка 13 от Насоките за определянето на глобите. Тъй като приложил същия метод имплицитно и при упражняването на правомощието си за неограничен съдебен контрол, Общият съд допуснал грешка и при упражняването на това негово правомощие.

Трето, Общият съд нарушил принципа за равно третиране. K+N, за разлика от останалите спедитори, не работило въз основа на консолидационния модел, а от икономическа гледна точка то участвало в над 90 % от сключваните сделки като класически посредник. Поради твърде значителните различия в търговския модел Общият съд следвало да има диференциран подход и не трябвало да третира по сходен начин различни положения. Общият съд следвало по-специално да отмени изчислената от Комисията глоба и следвало да наложи на жалбоподателите глоба, определена единствено въз основа на реализирания оборот вследствие на събраните „fees“ или „surcharges“.

Четвърто, наложените от Общия съд глоби били явно непропорционални. Потвърдените от Общия съд глоби били очевидно прекомерни и не следвало да се обосноват с постигането на целения възпиращ ефект.

Пето, Общият съд не се съобразил с Air Transport Exemption (изключението по отношение на въздушните превозвачи) и поради това по отношение на NES и AMS погрешно приел, че се прилага член 101 ДФЕС.